

اجرای قانون حفاظت در برابر بیماری‌های عفونی (IfSG)

قرنطینه نزدیکان و افراد مظنون به بیماری، جداسازی آن‌ها از افرادی که تست کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ آن‌ها مثبت شده است (فرمان عمومی قرنطینه)

بیانیه

وزارت سلامت و مراقبت بایرن

صادره در تاریخ ۱۴ آوریل ۲۰۲۱ به شماره G51s-G8000-2021/505-38

بدین‌وسیله وزارت سلامت و مراقبت بایرن بر اساس عبارت ۱ بند ۱ اده ۲۸، بند ۱ و ۲ ماده ۲۹ و عبارت ۲ بند ۱ ماده ۳۰ قانون حفاظت در برابر بیماری‌های عفونی (IfSG) در رابطه با شماره ۲ عبارت ۲ ماده ۶۵ مقررات مسئولیت (ZustV) موارد زیر را مقرر می‌کند:

فرمان عمومی

1. تعریف

مقررات مذکور در این فرمان عمومی، مادام که مقررات دیگری وضع نشده، برای اشخاص زیر (افراد مورد نظر) مصداق دارند:

۱-۱ افرادی که مطابق اعلام اداره بهداشت در تماس نزدیک با فردی بوده‌اند که ابتلای وی به کووید-۱۹ محرز است و مطابق معیارهای مؤسسه رابرت کخ جزو نزدیکان (درجه یک) فرد مبتلا بوده به شمار می‌روند و احتمال آلودگی آن‌ها بالاست.

۲-۱ افرادی که:

(a) تست فوری آنتی‌بادی آن‌ها در رابطه با کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ (موسوم به SARS-CoV-2)، توسط نیروی متخصص پزشکی یا شخصی که برای این منظور آموزش دیده انجام نشده، و نتیجه تست آن‌ها مثبت شده باشد و یا

(b) علایمی در آن‌ها ظاهر شده که مبنی بر آلودگی به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ است

نریاب تبقرارم و تمالس ترازو

یا از سوی اداره بهداشت ملزم به انجام تست پی.سی.آر (PCR) شده‌اند، یا تست فوری آنتی‌بادی آن‌ها مثبت شده، و یا به خاطر داشتن علائم بیماری از سوی پزشک خود به انجام تست پی.سی.آر برای تشخیص کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ توصیه شده‌اند (افراد مظنون به بیماری).

۳-۱ افرادی که از طریق اداره بهداشت، مسئولین انجام تست و یا مراکز تست پس از ۱۴ آوریل ۲۰۲۱ مطلع شده‌اند که نتیجه تست پی.سی.آر (PCR) یا تست فوری آنتی‌بادی آن‌ها که توسط کادر درمانی یا افرادی با تخصص مشابه، که در اینجا منظور افراد آموزش‌دیده است، انجام شده مثبت گردیده (اشخاص تست مثبت) و مطابق شماره ۱-۱ نه جزو نزدیکان بیمار محسوب شده و نه خود مطابق ۲-۱ مظنون به بیماری می‌باشند.

2. مقررات قرنطینه و جداسازی

2.1 حکم قرنطینه و جداسازی

2.1.1 قرنطینه نزدیکان فرد مبتلا

2.1.1.1 نزدیکان بیمار موظفند بلافاصله پس از اعلام اداره بهداشت مطابق شماره ۱-۱، تا اطلاع بعدی از سوی اداره ذیربط منطقه، خود را قرنطینه کنند. اداره بهداشت مشخصات تماس این افراد را ثبت کرده و فوراً به نزدیکان آن‌ها به صورت مکتوب یا الکترونیکی در خصوص اقدامات بعدی اطلاع رسانی می‌کند.

2.1.1.2 الزام قرنطینه بر اساس شماره ۱-۱-۱-۲، عبارت ۳ در خصوص افراد زیر مصداق ندارد:

(a) نزدیکان درجه یک فرد مورد نظر که قبلاً علیه کووید-۱۹ واکسینه شده‌اند (از ۱۵ روز پس از واکسیناسیون)

(b) نزدیکان بیمار که ابتلای آن‌ها به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲، پس از انجام تست پی.سی.آر تأیید شده، اکنون بهبود یافته‌اند و یک نوبت واکسن کرونا دریافت کرده‌اند (از تاریخی که واکسیناسیون انجام شده) و

(c) نزدیکان بیمار که ابتلای آن‌ها به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ پس از انجام تست پی.سی.آر تأیید شده و اکنون بهبود یافته‌اند، اگر تست آن‌ها حداقل ۲۸ روز و حداکثر شش ماه قبل انجام شده باشد.

گواهی واکسیناسیون یا مدرک دال بر آلودگی به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ را باید در صورت درخواست به اداره بهداشت تسلیم نمود. چنانچه در افراد مذکور در عبارت ۱، ظرف ۱۴ روز پس از تماس آن‌ها با مبتلای قطعی به کووید-۱۹ علائم رایج آلودگی به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ مانند سرفه، تب یا فقدان حس چشایی یا بویایی مشاهده شوند، باید اداره بهداشت منطقه را بدون درنگ در

جریان گذاشت. اداره بهداشت می‌تواند در موارد خاص تصمیم دیگری اتخاذ کند و دستور به قرنطینه دهد.

2.1.2 افراد مظنون به بیماری باید پس از صدور دستور اداره بهداشت برای انجام تست بلافاصله نسبت به آن اقدام کنند و یا اگر دستور خاصی در این زمینه وجود ندارد، بلافاصله پس از انجام تست (پی.سی.آر) خود را قرنطینه کنند. این قاعده حتی در مواردی که تست آنتی‌بادی قبلاً انجام و نتیجه آن منفی اعلام شده نیز صادق است. اداره بهداشت یا پزشک معالجه که مشاوره بیمار را قبل از انجام تست به عهده دارد و یا مطابق شماره ۱-۲ حرف الف مسئولین انجام تست، فرد مظنون را کتباتاً یا به صورت الکترونیکی درباره لزوم قرنطینه شدن مطلع می‌سازد. اگر تست توسط پزشک در منزل بیمار و یا در مطب پزشک صورت گیرد، فرد مظنون باید کتباتاً یا به صورت الکترونیکی درباره مفاد این مقررات عمومی و سایر موارد مطلع گردد. فرد مظنون به بیماری موصف است مطابق شماره ۱ عبارت ۶ بند ۱ ماده ۱ مقررات عمومی حفاظت در برابر عفونت، اداره بهداشت منطقه را در جریان بگذارد.

2.1.3 افرادی که تست کرونا داده‌اند موظفند بلافاصله پس از مثبت اعلام شدن نتیجه تست، خود را قرنطینه کنند. در صورت مثبت شدن تست، مرکزی که تست در آن صورت گرفته به صورت کتبی یا الکترونیکی به فرد تست شده برای رفتن به قرنطینه اطلاع‌رسانی می‌کند. مطابق ماده ۶ بند ۱ عبارت ۱ شماره ۱ و ماده ۷ بند ۱ شماره ۴۴ الف قانون حفاظت در برابر عفونت مبنی بر لزوم در جریان گذاشتن اداره بهداشت به قوت خود باقی است. افرادی که تست کرونای آن‌ها مثبت اعلام شده موظفند خود را به اداره بهداشت ذیربط معرفی کرده و درباره نتیجه تست، نوع تست و تاریخ انجام تست اطلاع‌رسانی کنند.

2.2 قرنطینه یا جداسازی باید در یک واحد مسکونی یا در قسمتی از ساختمان که از سایر قسمت‌ها مجزا است صورت گیرد.

2.3 نزدیکان، افراد مظنون، و کسانی که تست آن‌ها مثبت شده اجازه ندارند در طول دوره قرنطینه یا جداسازی بدون اجازه صریح اداره بهداشت محل قرنطینه را ترک نمایند. توقف کوتاه در حیاط، تراس یا بالکن واحد مسکونی محل قرنطینه بلامانع است. مطابق مقررات عمومی محل مسکونی را می‌توان صرفاً برای انجام تست کرونا یا تست‌های دیگری که از سوی اداره بهداشت مقرر شده و نتیجه آن می‌تواند به پایان قرنطینه و جداسازی اجباری منجر گردد، ترک نمود.

2.4 در تمام طول دوره قرنطینه یا جداسازی لازم است، فرد مذکور از نظر زمانی و مکانی از دیگر اعضای خانوار جدا شود. منظور از «جداسازی از نظر زمانی» این است که برای مثال غذا، نه به صورت دسته جمعی، بلکه به نوبت صرف شود. منظور از «جداسازی مکانی» این است که برای مثال فرد مذکور در اتاقی جدای از دیگر اعضای خانوار بماند.

- 2.5 در تمام طول قرنطینه یا جداسازی، پذیرش هر فردی غیر از افراد خانوار در خانه ممنوع است. بنا به صلاحدید مسئولین منطقه ممکن است در صورت لزوم و در موارد مشخص تصمیمات دیگری اتخاذ شود.
3. موازین بهداشتی در طول دوره قرنطینه یا جداسازی
- 3.1 به نزدیکان، افراد مظنون به بیماری و کسانی که تست آنها مثبت شده و یا دیگر افرادی که در یک خانوار زندگی می‌کنند، در خصوص موازین بهداشتی و اقدامات حفاظتی جهت پیشگیری از انتشار بیماری از سوی اداره بهداشت اطلاع‌رسانی می‌شود.
- 3.2 پیروی از دستورات بهداشتی و اقدامات حفاظت اداره بهداشت الزامی است.
4. قرنطینه نزدیکان فرد مبتلا
- 4.1 ادراه بهداشت موظف است با نزدیکان درجه یک تماس حاصل کرده و فعالانه با آنها در ارتباط بماند. تماس به صورت تلفنی، و تذکرات به صورت پیام الکترونیکی مانند ایمیل یا امثال آن برقرار می‌شود.
- 4.2 نزدیکان بیمار حین قرنطینه موظف به تهیه گزارش روزانه‌اند که در آن -در صورت امکان- درجه حرارت بدن دو بار در روز و -در صورت لزوم- علایم بیماری و کارهای معمول و تماس با دیگر افراد ثبت می‌شود. در صورت درخواست اداره بهداشت، می‌باید گزارشات مندرج روزانه را در اختیار این اداره قرار داد.
- 4.3 نزدیکان بیمار باید حین قرنطینه مورد معاینه (شامل مشاوره و تشخیص پزشکی) قرار گیرند و اجازه دهند مواد و وسایلی که برای انجام معاینه استفاده شده توسط مسئولین اداره بهداشت از منزل خارج شوند. این مورد به ویژه در خصوص سواپ نمونه‌گیری از مخاط، و وسایل نمونه‌گیری خون مصداق دارد.
- 4.4 چنانچه ادامه کار و فعالیت در سازمان‌های زیرساختی یا شرکت‌های خدمات‌رسانی، علیرغم به کار گرفتن همه امکانات سازمانی خود مانده‌استفاده از پرسنل دیگر بخش‌های سازمان، در نتیجه قرنطینه در خطر افتد، ممکن است به شرط رعایت موازین بهداشتی خاص در راستای حفظ سلامت کارکنان دیگر، در مواردی از قرنطینه افراد در تماس نزدیک با بیمار صرفنظر شود. تصمیم در این باره به عهده مسئولین منطقه، و در صورت نیاز پس از گفتگو با پزشک و مدیران آن سازمان، اتخاذ می‌شود.
5. سایر مقررات مربوط به قرنطینه و جداسازی

- 5.1 چنانچه علایم بیماری کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ در افراد نزدیک به بیمار بروز کند، و یا حال افراد مظنون به بیماری رو به وخامت رود، باید مراتب را هر چه سریعتر به اداره بهداشت منطقه اطلاع داد.
- 5.2 اگر ضمن قرنطینه استفاده از سایر درمان‌های پزشکی یا استمداد از مراکز امداد و نجات ضرورت پیدا کند، بیمار باید طی تماس تلفنی از قبل این مراکز را درباره علت قرنطینه یا جداسازی باخبر کند. به علاوه، اداره بهداشت نیز باید در جریان امر قرار گیرد.
- 5.3 اگر فرد مورد نظر زیر سن قانونی باشد و یا پرستار و مراقب قانونی داشته باشد، مسئولیت رعایت قرنطینه و جداسازی به عهده سرپرست یا پرستار وی می‌باشد.

6. پایان اقدامات

6.1 قرنطینه نزدیکان فرد مبتلا

- 6.1.1 برای افرادی که در تماس نزدیک با مبتلایان بوده‌اند، قرنطینه زمانی به پایان می‌رسد که فرد در تماس نزدیک با بیمار مبتلا به کووید-۱۹ دست‌کم ۱۴ روز قرنطینه شده، طی دوران قرنطینه علایم رایج کووید-۱۹ در آن‌ها بروز نکرده باشند و نتیجه تست آن‌ها که ۱۴ روز پس از آخرین تماس با بیمار انجام شده منفی شود (تست پی.سی.آر یا آنتی‌بادی باید توسط پزشکی یا افراد آموزش‌دیده انجام گیرد). در سایر موارد، اداره ذیربط منطقه در خصوص پایان قرنطینه تصمیم می‌گیرد. در صورت مثبت شدن نتیجه تست نزدیکان فرد بیمار، جداسازی آن‌ها همچنان ادامه می‌یابد و اقدامات لازم از سوی ادارات مسئول منطقه به انجام می‌رسد. قرنطینه مطابق با شماره ۶-۳ پایان می‌یابد.

- 6.1.2 اعضای خانوار فرد مبتلا به کووید-۱۹، که مبتلا به کرونا نیستند و یا علایم تنفسی در آن‌ها بروز کرده ولی نتیجه تست (پی.سی.آر) آن‌ها حاکی از عدم ابتلای آن‌ها به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ است، دست‌کم ۱۴ روز پس از شروع علایم، و در صورت نداشتن علایم دست‌کم تا ۱۴ روز پس از انجام نمونه‌گیری از حلق و بینی -صرفنظر از این که علایم بیماری در سایر اعضای خانوار نیز مشاهده شود یا خیر- قرنطینه می‌شوند. قرنطینه افرادی که در تماس نزدیک با فرد مبتلا بوده‌اند زمانی به پایان می‌رسد که از زمان بروز علایم دست‌کم ۱۴ روز قرنطینه شده باشند، و یا در صورت نداشتن علایم نتیجه تست (پی.سی.آر یا آنتی‌بادی که توسط کادر پزشکی یا افراد آموزش‌دیده انجام شده) دست‌کم ۱۴ روز پس از انجام نمونه‌گیری از حلق و بینی منفی شود.

در سایر موارد، اداره ذیربط منطقه در خصوص پایان قرنطینه تصمیم می‌گیرد. در صورت مثبت شدن نتیجه تست، قرنطینه همچنان ادامه می‌یابد و اقدامات لازم از سوی مقامات مسئول منطقه به انجام می‌رسد. در صورت مثبت شدن نتیجه تست، قرنطینه مطابق با شماره ۶-۳ پایان می‌یابد.

6.2 قرنطینه خانگی افراد مظنون به ابتلا در صورت منفی شدن تست (پی.سی.آر)، حداقل پنج روز کامل پس از انجام تست (پی.سی.آر)، به پایان می‌رسد. در صورت درخواست فرد مظنون، نتیجه منفی تست وی باید به صورت مکتوب یا الکترونیکی در اختیار وی قرار گیرد. در صورت مثبت شدن نتیجه تست فرد مظنون به ابتلا، جداسازی وی همچنان ادامه می‌یابد و اقدامات لازم از سوی مقامات مسئول منطقه به انجام می‌رسد. قرنطینه مطابق با شماره ۶-۳ پایان می‌یابد.

6.3 پایان قرنطینه در صورت مثبت شدن تست

6.3.1 در افرادی که تست آنتی‌بادی آن‌ها -که توسط کادر پزشکی یا افراد آموزش‌دیده انجام گرفته- مثبت اعلام شده، قرنطینه هنگامی به پایان می‌رسد که نتیجه تست پی.سی.آر که پس از تست اولیه آنتی‌بادی به انجام رسیده، منفی شده و نتیجه تست رسماً اعلام شود.

6.3.2 پس از تکمیل واکسیناسیون، قرنطینه افرادی که علائمی ندارند حداقل از پنجمین روز پس از اثبات وجود عامل بیماریزا، در صورتی می‌تواند به پایان رسد که نتیجه تست پی.سی.آر آن‌ها که حداقل ۵ روز پس از اثبات وجود عامل بیماریزا انجام شده منفی گردد. صدور دستورات و اتخاذ تصمیم درباره زمان پایان جداسازی بر عهده ادارات مسئول منطقه است.

6.3.3 در مورد سایر افرادی که نتیجه تست آن‌ها مثبت و علائم بیماری در آن‌ها مشاهده نمی‌شود، قرنطینه حداقل ۱۴ روز پس از اثبات وجود عامل بیماریزا؛ و در کسانی که علائم خفیف نشان می‌دهند حداقل ۱۴ روز پس از شروع علائم و دست‌کم ۴۸ ساعت از زمان نداشتن علائم (که طبق ارزیابی پزشکی به عنوان بهبود پایدار علائم حاد کووید-۱۹ تعریف می‌شود) به پایان می‌رسد. علاوه بر این، در هر دو مورد فوق‌الذکر باید نتیجه تست (پی.سی.آر یا آنتی‌بادی که توسط کادر پزشکی یا افراد آموزش‌دیده انجام می‌شود) که حداقل ۱۴ روز بعد صورت می‌گیرد منفی اعلام شود. صدور دستورات و اتخاذ تصمیم درباره زمان پایان جداسازی بر عهده ادارات مسئول منطقه است.

7. رفتار خلاف مقررات عمومی

بر اساس ماده ۷۳ بند ۱ الف شماره ۶ قانون حفاظت در برابر عفونت، تخلف از فرمان عمومی مجازات قانونی در پی خواهد داشت.

8. قابلیت اجرایی فوری

این فرمان عمومی قابلیت اجرایی فوری دارد.

9. لازم الاجرا شدن و انقضای مقررات

این آیین‌نامه از تاریخ ۱۵ آوریل ۲۰۲۱ اجرایی شده و با پایان روز ۳۱ آگوست ۲۰۲۱ منقضی می‌گردد.